

Chemați ca lumea să creadă

Text biblic : Ioan 17:14-24

Versetul de aur

Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Ioan 17:20

Introducere

Matei 26: 36–44; Marcu 14: 32–40; și Luca 22: 39–46 oferă scurte descrieri despre rugăciunea lui Isus în Grădina Ghetsimani. Atenția lor este pe rugăciunea Lui agonizată de a fi cruțat dacă se poate de la răstignire. Evanghelia lui Ioan, în schimb, nu include această rugăciune. În schimb, aceasta prezintă rugăciunea lungă și detaliată a lui Isus pentru ucenicii săi. Deși rezultatele unor sondaje ar putea să nu fie surprinzătoare, acestea sunt totuși tragice. Biserica este trupul lui Hristos și vehicolul prin care lucrează Dumnezeu pentru a ajunge la o lume pierdută. Poate fi descurajant să realizezi că mulți aleg să evite biserica, deoarece o consideră irelevantă sau chiar ostilă pentru bunăstarea lor. Totuși Hristos nu a intenționat acest lucru pentru biserică. Lecția de astăzi explică de ce. Această rugăciune vine la sfârșitul unui pasaj lung, cunoscută sub numele de "Rugăciunea de rămas bun" (Ioan 13-17), cel mai lung discurs rostit de Isus. După ce a spălat picioarele ucenicilor și Iuda îa ieșit afară în noapte (13: 1-30), Isus le-a spus ucenicilor săi confuzi că nu va mai fi cu ei mult timp (13:33). El le-a dat o „nouă poruncă” care trebuie urmată după plecarea sa din lume: „Așa cum v-am iubit ei pe voi, ... iubiți-vă unii pe alții” (13:34). În prima parte a rugăciunii (Ioan 17:1-13), Isus a reflectat asupra morții sale care va veni și i-a reamintit Tatălui că misiunea Fiului va continua prin ucenici. Prin urmare, Isus a cerut Tatălui său ceresă să-i echipeze pe ucenici în anumite moduri, astfel încât să poată continua lucrarea Lui. Forma și felul echipării fac obiectul textului de astăzi.

Contextul lecției

I. Să fim diferiți ca Isus. (Ioan 17:14-19)

A. Păzește-i de cel rău. (v 14)

Această frază sumarizează misiunea lui Isus de pînă acum. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul pe care Isus la învățat. În Evanghelia lui Ioan, acest mesaj s-a concentrat în special pe revelația lui Dumnezeu prin Hristos (Ioan 1:14). El este superior oricărei alte revelații, inclusiv învățăturile lui Moise (ex: 1: 17-18) și Ioan (ex: 3:27-30). Dumnezeu iubește lumea - atât de mult încât și-a dat singurul Fiu, astfel încât credincioșii să poată primi viața veșnică (Ioan 3: 15–16 parafrazat). Cu toate acestea, această iubire a fost și este în mare măsură neîmpărtășită, deoarece majoritatea oamenilor îl urau pe Isus și pe cei care cred în El (3: 17–21). Toți oamenii sunt chemați să ia o decizie în privința lui Hristos. Cei care nu îl acceptă se plasează în aceeași categorie ca Fariseii, Marii Preoți și alții care l-au persecutat în permanență pe Isus. Nu există un loc de mijloc. Cunoașterea adevărului despre Dumnezeu este o mare binecuvântare, dar vine cu un cost. Pe măsură ce biserica a fost înființată (Fapte 2) și creștinismul a început să se răspândească în întreaga lume romană, persecuția a devenit o experiență universală (Fapte 8:1). Ucenicii au vrut să fie oriunde a fost Isus (Ioan 14). Dar nu l-au putut însoți pe Isus când a plecat la Tatăl, oricât de rele au devenit lucrurile pe pământ. Au trebuit să rămână pentru că ei vor fi vehicolul prin care alții ar putea auzi vestea bună și să primească mântuirea (15:26; 17:18, 20). Isus a cerut însă să fie feriți de cel rău - adică de diavolul.

B. Trimiși în lume (v 17-19)

Verbul grecesc tradus sfințește-i înseamnă „a fi sfânt sau a fi pus deoparte”. Lucrurile din lumea antică care erau puse deoparte erau deseori întâlnite în temple sau în alte locuri sacre. Cu toate acestea, Isus a cerut lui Dumnezeu să-i sfințească pe ucenicii înșiși (comp 1 Cor 6: 19-20). Prin cunoașterea adevărului va veni această sfințire. Aceste cunoștințe priveau credința în Isus - credința care se bazează pe dovezi (Ioan 14:11; 1 Ioan 1: 1-2; etc.). Isus însuși a fost și este atât adevărul (Ioan 14: 6), cât și cel care a vestit lumii cuvântul adevărului despre Dumnezeu (8: 31-32). Aceste cuvinte, rostite înaintea Marii Trimitere (Matei 28: 18-20), aruncă o lumină suplimentară asupra misiunii ucenicilor și a bisericii. Isus a fost trimis din ceruri să depună mărturie despre Dumnezeu într-o lume ostilă (Ioan 1: 10-11; 5: 23-24, 36-38; 8: 42-47). Isus a predat această misiune ucenicilor săi, care au fost apoi trimiși pe rând în lume pentru a depune mărturie. Faptul că apostolii au fost trimiși de Isus le-a oferit o autoritate unică. Din acest motiv, respingerea a ceea ce spun apostolii despre Dumnezeu este echivalent cu respingerea a ceea ce spune Isus (comp Luca 9: 1-6; 2 Corinteni 1: 1; 5:20; Efeseni 1: 1; 6:20).

II. Toți să fie una (v 20-24)

A. Eu în ei și Tu în Mine (v20-23)

Ce se întâmplă când ucenicii lui Isus slujesc în unitate? Munca se ușurează. Prietenia se întărește. Dumnezeu este onorat. Binecuvântările se înmulțesc. Relațiile tale cu ceilalți demonstrează chemarea lui Dumnezeu la înmulțire, nu la împărțire. Scopul unității ucenicilor este mărturia eficientă, iar rezultatul va fi atragerea altora către Hristos. În viziunea lui Isus, chiar și cei mai ostili adversari ai credinței ar trebui să fie atinși de dragostea și unitatea care predomină printre urmașii Săi. Dragostea ucenicilor este să continue ca indicator într-o lume păcătoasă, despre vestea bună a lui Isus Hristos. Unitatea bisericii trebuie să fie completă în sensul că nu lipsește nimic. Știm însă că unitatea perfectă aproape că nu există. Totuși acesta este motivul pentru care poate servi drept dovadă supranaturală a naturii lui Isus. Unitatea nu poate atrage lumea decât dacă este mai mult decât superficială. Trebuie să depășească camaraderia pe care o experimentează oamenii din lume. Trebuie să se ridice la nivelul unui angajament de neclintit față de Dumnezeu și de biserica Sa. Atunci când oamenii întristați sunt răscumpărați de Dumnezeu și uniți într-un scop comun, necredincioșii trebuie să ajungă la concluzia că se întâmplă ceva special!

B. Împreună cu Hristos (v24)

Isus le-a spus deja ucenicilor săi că se întoarce în Rai și că va pregăti un loc pentru ei acolo (Ioan 14: 1-3). El a dorit ca ei să părăsească lumea căzută în cele din urmă pentru a fi în acel loc de pace cu El. Odată ajunși acolo, vom vedea gloria lui Hristos în sensul că noi înșine vom asista la ceea ce este relație de legătură cu Tatăl de care ne-a spus Isus. Atunci, vom vedea clar dragostea Tatălui pentru Fiu.

Concluzii

Pasajul de astăzi evidențiază mai multe teme cheie care sunt în Evanghelia lui Ioan, dintre care două sunt deosebit de importante. În primul rând, Isus subliniază propria sa unitate cu Tatăl. Hristos a demonstrat această unitate prin ascultare absolută față de Dumnezeu În al doilea rând, Isus a prezentat relația sa cu Tatăl ca model pentru modul în care ucenicii săi trebuie să se raporteze unii la alții. Creștinii trebuie să fie complet uniți atât cu Hristos, cât și unul cu celălalt, astfel încât misiunea lui Hristos să poată continua prin lucrarea bisericii. Nu se poate să fie altfel.

Ce trebuie să memorăm: Creștinii sunt una în Isus Hristos